

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 24-02-13

Col.lecta:	143,53
Caixetes ciris	51,26
Caixetes:	1,71
Caixetes Càritas:	50,65
Menjador	120,00

Lectures del 10 de Març

Diumenge 4 de Quaresma any C

1ª lectura: Is.5,9.10-12; Salm 33(34),2-7;
2ª lectura: 2C 5,17-21; Evangeli: Lc.15,
1-3.11-32

BATEIG

Diumenge a la 1 del migdia batejarem a la Yaiza Feliu Velasco, filla d'en Jordi i la Gemma.

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a les famílies de Ana Sánchez Codina, de 87 anys; i a la de Antonio Reverter, de 79 anys.

XERRADA ARXIPRESTAT

Dilluns 11 de març a 2/4 de 10 del vespre a Pineda: Mestre o testimoni?

C.E. ANEM A CAMINAR

Dissabte dia 9, es fa l'espergada a l'empòrdà.

CELEBRACIONS DE QUARESMA

Celebració del Perdó, diumenge dia 17 a les 12

Diumenge dia 24 de març: **Rams**.

Celebració del Perdó dimarts dia 26, a 2/4 de 9 del vespre.

Per fer camí:

1er. de quaresma. Benaurats els qui tenen fam i set de justícia, de què tinc fam jo?

Segon quaresma: quina veu o quines veus escoltem nosaltres avui?

Tercer quaresma: aprofito totes les oportunitats per donar fruit?

ECONOMIA FEBRER

Saldo mes de gener 2.806,99

Entrades

Col.lectes	470,66
Ciris	187,84
Caixetes	15,15
Mans Unides	454,85
Total entrades ...	1.128,50 1.128,50

Sortides

Telèfon	66,48
Mans Unides	454,85
Llum	374,91
Ciris	364,77
Arxiprestat	14,00
Desplaçament	30,00
Com. Bnacs	3,00
Seg.Social	19,23
Rep.ordinàries	124,75
Butà	144,00
Full Inf.	164,00
Mat.Oficina	13,07
Varis	9,60
Flors	46,50
Neteja	288,93
Total sortides ...	2.118,09 2.118,09
Romanent febrer	1.817,40

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

3 de març del 2013

Núm. 473

Diumenge 3 de Quaresma/ any C

Adéu, Josep

És difícil, des de fora, imaginar-se els vincles d'amistat que es poden fer en un grup de la parròquia. De vegades, on hi pots arribar sense conèixer-te, acabes fent una petita família, on comparteixes alegries, penes, il·lusions, esperances... i així, setmana rere setmana, any rere any. Els dels divendres del menjador ja havíem esdevingut una petita família, i ara tenim el cor trencat per la pèrdua d'en Josep Aregay. Des del primer dia era voluntari, divendres migdia, i quan van començar els sopars, ell i la Pepi repetien al vespre i allà ens vam trobar. Va poder ser durant tres anys i mig.

Ens quedaran moltes anècdotes, de complicitat i bon humor; «Ja ha arribat el *pinxe* de la cuina» (jo) I ell: «I ara! Que ja fa molt temps que hi ets!» I els dos petits *croissantets* a punt per mi i la Pepi arribant de treballar..., les bromes si ens posàvem a règim, les històries d'uns i altres, de les nostres famílies, o aquell Telenotícies on va sortir en menjador i en Josep servint plats, o quan va venir a Ràdio Pineda, que tan seriós no el reconeixia!. També el compartir neguits, les converses d'amics algun cop més profundes, la forma d'entendre o no la fe. I els seus records preferits, els de l'arbitratge internacional amb l'hoquei patins. «Targeta vermella!» bromejava si fèiem una cosa malament. O les alegries, com quan la Pepi va ser àvia (ens va fer tanta il·lusió!). Dèiem que el patró del grup de divendres nit era Sant Josep: en Josep, la Pepi i, servidora, la Maria-Josep... i fins i tot hi va passar la Maria José que s'alternava amb mi cada 15 dies. Una família que s'estenia amb la Conxita, la Feli i algú més del migdia, els altres coordinadors de grup... i és clar, amb en Ramon i la Liana fent esforços per coordinar-nos a tots.

Però ara ens ha tocat acomiadar en Josep. Què dur. Per la família sobretot, però també pels voluntaris que l'estimàvem. Ara ja hi ha un altre grup divendres vespre i són gent maquíssima. Josep, tot va endavant, no caldran targetes vermelles, i jo prometo tornar de *pinxe suplent*. Però sempre et trobarem a faltar. Estimar és això, i tot plegat és també vivència de comunitat, de Jesús, de fer camí plegats encara que algun cop haguem de plorar.

M.J.H.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de l'Èxode Ex 3:1-8a. 10, 13-15

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la Bardissa. Va mirar, i s'adonà que la Bardissa cremava, però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la Bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la Bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara perquè no gosava mirar Déuavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.» Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: “El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres”, si ells em pregunten quin és el seu nom, ¿què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo sóc el qui sóc.» I afegí: «Respon així als Israelites: “Jo-sóc m'envia a vosaltres.» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: “Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres. Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions’.»»

Salm responsorial 102

Beneeix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneix el seu sant nom.
Beneeix el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis dels seus favors.

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malaltia,
rescata de la mort la teva vida
i et sacia d'amor entranyable.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Corint 1 C 10, 1-6. 10-12

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el Mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui es creuen estar fermes, que mirin de no caure.

El Senyor fa justícia als oprimits,
sentència a favor d'ells.
Ha revelat a Moisès els seus camins,
el seu estil d'obrar, als fills d'Israel.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.»
El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc Lc 13, 1-9

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, ¿us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.»

I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: “Mira fa tres anys que vinc a cercar fruit d'aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?”. Ell li contestà: “Senyor, deixeu-la, encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar”.

Salmo responsorial Sal 102

Bendice, alma mía, al Señor,
y todo mi ser a su santo nombre.
Bendice, alma mía, al Señor,
y no olvides sus beneficios.

El perdona todas tus culpas
y cura todas tus enfermedades;
él rescata tu vida de la fosa
y te colma de gracia y de ternura.

El Señor hace justicia
y defiende a todos los oprimidos;
enseñó sus caminos a Moisés
y sus hazañas a los hijos de Israel.

El Señor es compasivo y misericordioso,
lento a la ira y rico en clemencia;
como se levanta el cielo sobre la tierra,
se levanta su bondad sobre sus fieles.

La capsa de petons

Un pare es va enfadar amb la seva nena de tres anys perquè havia destrossat un paper daurat d'embolicar, folrant i adornant una capsa, per dipositar-la sota l'arbre de Nadal del menjador. L'endemà la nena li entregà la capsa dient:

- Papa, aquest és el meu regal.
Emocionat, obrí la capsa i tornà a renyar la seva filla en comprovar que era buida.

- No saps que quan vols fer un regal a algú hi ha d'haver quelcom a dintre? Com se't pot ocórrer regalar-me una capsa buida?

- Però, papa, no està buida. L'he omplert de petons per a tu.

El pare, emocionat, abraçà la seva nena i li demanà perdó per no haver vist els petons en la capsa.

Aquest pare conservà molts anys aquella capsa damunt la seva tauleta de nit. Quan es sentia desanimat, l'obria i treia un petó de la seva filla que revifava el seu cor.